

[Victor Larsen.]

som Socialreformen ved Venstres Medvirken var Aarsag til. Dette siger jeg naturligvis uden nogen som helst Hoveren, for det er jo menneskeligt at fejle og smukt at erkende sine Fejl og forsøge at rette dem. Derfor vil vi ogsaa fra vor Side gerne yde vor Medvirken til gennem de fremsatte Forslag i nogen Grad at rette disse Fejl. Helt let bliver det jo næppe, og helt umuligt bliver det i alt Fald at rette de Skavanker og uheldige Forhold, som Socialreformen i sin Helhed har medført — der til er man allerede kommet alt for dybt ind i hele dette System. Jeg er nu imidlertid ikke ganske sikker paa, at man overalt i disse Forslags enkelte Bestemmelser har truffet det rette. Jeg tror ogsaa at turde sige, at Forslagsstillerne selv vil være de første til at indrømme, at man her er inde paa Omraader, hvor meget store Vanskeligheder gør sig gældende, saaledes at der i høj Grad kan være Grund til at gennemdrøfte de enkelte Bestemmelser.

Jeg skal derefter gaa over til de enkelte Lovforslag. Jeg vil gerne først omtale Forslaget om Ændring i Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., idet § 1 i Forslaget om Ændring i Loven om offentlig Forsorg jo netop henviser til den Ændring, Forslagsstillerne ønsker i Loven om Arbejdsanvisning. Den her til Lovens § 17, Stk. 2, foreslaaede Ændring er meget omfattende og vidtrækkende. Den Bestræbelse, der her finder Udtryk, Bestræbelsen for at modvirke, at unge arbejdsløse søger ind til Byen uden at have sikret sig Arbejde, selv om der maaske var Arbejde at faa ude paa Landet ved Landbrug, Husgerning og andet, kan vi godt være med til. Jeg maa i denne Forbindelse beklage, at det ikke var muligt at faa Venstre med paa den Linie, vi anlagde, da Loven om Brændselshjælp var til Behandling i dette høje Ting i Slutningen af forrige Aar. Da ønskede vi netop fra konservativ Side, foruden at faa det fagforeningsprægede ud af Loven, at forhindre, at unge ugifte fik Ret til Brændselshjælp, blot fordi de havde 25 Arbejdsløshedsdage i Tiden fra 1. December til 28. Februar; men Partiet Venstre stillede Forslag om Ydelse af 20 Kr., et Forslag, der laa fuldkommen paa Linie med Regeringspartierne, hvorefter Ydelsen var 24 Kr., altsaa kun en Difference paa 4 Kr.

Vi udsatte os ved denne vor Stilling for et Forsøg fra socialdemokratisk Side paa at sætte ondt for vort Parti blandt de unge. Dette Forsøg mislykkedes ganske

vist, men det var jo dog alligevel saaledes, at vi ikke mødte nogen som helst Medvirken fra Venstre til at forhindre, at § 297 i Forsorgsloven, hvor netop denne Bestemmelse virker saa voldsomt ind, kom til at gælde ogsaa Udbetalinger til de unge arbejdsløshedsforsikrede.

Det forekommer mig, at naar man ser saaledes paa Spørgsmaalet, som Partiet nu giver Udtryk for, kan man ikke med Rette sige, at hvis de paagældende unge har 25 Arbejdsløshedsdage, er det, ganske bortset fra, hvorledes Aaret i øvrigt har formet sig for dem, rimeligt og rigtigt ogsaa at give dem en Brændselshjælp. Virkningerne af den Lov, som da blev vedtaget, har jo været i høj Grad uheldige, bunduretfærdig som Loven i det hele taget er, og jeg antager, at man snart fra alle Sider er fuldkommen klar over, at den Kritik, vi Konservative rettede mod Forslaget, var fuldkommen berettiget.

Lidt for kategorisk er den foreslaaede Ændring til § 17, Stk. 2, maaske stillet op derved, at et Erhvervsomraade jo som Regel strækker sig over hele Landet, og man kan dog ikke flytte rundt med de unge fuldstændig som med Skakbrikker. Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at man med Hensyn til Flytning fra en Kommune med lavere Satser til en Kommune med højere Satser langt snarere burde indføre Bestemmelser, der forhindrede, at man ved en saadan Flytning straks fik Andel i de højere Satser. Jeg indskyder, at jeg er fuldkommen klar over, at man i Folkeforsikringslovens § 55, Stk. 7, allerede har en Bestemmelse, hvorefter en Rentenyder, som flytter fra en Kommune med lavere Satser til en Kommune med højere Satser, medmindre det sociale Udvalg efter en Undersøgelse af Forholdene finder, at paagældende har haft rimelig Grund til Flytning, ikke kan faa Del i de højere Satser, førend der er gaaet et Aar.

Jeg er af det ærede Medlem Hr. Skjerbæk gjort opmærksom paa, at man i Sverige — og der har man jo ogsaa et demokratisk Styre — for nylig har indført en Bestemmelse i Loven om forskudsvis Udbetaling af Børnebidrag, gaaende ud paa, at saadanne Udbetalinger finder Sted med den lavere Sats inden for et Tidsrum af 3 Aar, naar man flytter fra en Kommune med lavere Satser til en Kommune med højere Satser, hvis ikke særlige Forhold gør sig gældende, og at man ogsaa for nylig i Nabolandet Sverige i Loven om Folkepensionering har indført noget ganske tilsvarende, idet man ogsaa der sætter Græn-